

zinsbouw in het Frans

In het Frans is de opbouw van een zin is soms een beetje anders dan in het Nederlands.

De belangrijkste zaken hier op een rijtje.

Hoofdregel: zet het hele gezegde bij elkaar

vergelijk

NL

F

Ik zie het huis

Je vois la maison

Ik heb het huis gezien

J'ai vu la maison

Ik kan het huis zien

Je peux voir la maison

De volgorde van woorden varieert in het Frans minder dan in het Nederlands

vergelijk

NL

F

Ik koop een brood

J'achète une baguette

Nu koop ik een brood

Maintenant j'achète une baguette

Ook bij vragende zinnen kun je bijna altijd de volgorde van de bevestigende aanhouden:

Het huis is mooi

La maison est belle

Is het huis mooi ?

(Est-ce que) la maison est belle ?

In principe is de volgorde van zinsdelen zoals in het Nederlands:

(bepaling) - onderwerp - gezegde - (bepaling) - lijdend voorwerp - (bepaling) - meewerkend voorwerp - (bepaling)

NL

F

Ik geef het boek aan Jan.

Je donne le livre à Jean.

Misschien geef ik het boek morgen aan Jan

Peut-être je donne(rai) le livre demain à Jean

Anders dan in het Nederlands:

Net als in het Nederlands kunnen persoonlijke voornaamwoorden de functie hebben van lijdend voorwerp en meewerkend voorwerp.

pers.vnw. als lijdend voorwerp: me, te, le, la, nous, vous, les

pers.vnw. als meewerkend vw.: me, te, lui, lui, nous, vous, leur, leur

Deze vormen komen voor de persoonsvorm

Als het gezegde een infinitief bevat komen ze voor de infinitief (er zijn enkele uitzonderingen; de liefhebbers weten die zelf wel te vinden)

NL

F

Zie je die jongen ?

Tu vois ce garçon ?

Ja, ik zie hem

Oui, je le vois

Heb je hem gezien ?

Tu l'as vu ?

Nee, ik heb hem niet gezien.

Non, je ne l'ai pas vu.

Kun je de jongen zien ?

Tu peux voir le garçon ?

Ja, ik kan hem zien.

Oui, je peux le voir.

Nee, ik kan hem niet zien.

Non, je ne peux pas le voir.